

[Ninna Pedersen]

via kommunal støtte konkurrerer med det private arbejdsmarked? Er det positivt, når man lader unge være praktikanter i en børneinstitution og senere lader dem deltage i specialarbejderkurser eller eventuelt et skoleophold med det ene sigte, at de efter det opsparede antal uger går fra bistandshjælp til den højere understøttelse, idet man tilskynder de unge til at tilmelde sig en fagforening fra den dag, de starter i den første praktikplads, selv om der ikke er tale om noget ansættelsesforhold? Nej, man giver dem nemlig løn via ungdomsarbejdsledelsesudvalgets beskæftigelseskonto.

Dette og meget mere, der iværksættes via denne lovgivning, er direkte demoraliserende og ødelæggende for ungdommen og vort samfund, og jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Tyroll, at jeg vil meget gerne en gang se forskellen mellem en kapitalist og en ikke-kapitalist. For mig at se, er hr. Tyroll kapitalist.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at det er et dårligt og demoraliserende samfund, der behandler sine unge sådan, at der skal være så mange ungdomsarbejdsledelseskonti, at staten er nødt til at lave en lovgivning for at hjælpe dem. Vi skulle skamme os over, at vi har fået det sådan i dette velstandssamfund. Men når det er sagt, vil jeg også sige, at det må være vores opgave at gøre disse ting så godt som muligt for de unge.

Der er nogle store problemer ved den ordning, vi har nu. Et af de meget store problemer er, at de unge hele tiden skal behandles som overskydende arbejdskraft. Det er de nødt til af hensyn til de øvrige arbejdsløse, men det er demoraliserende, det er at kassere mennesker at lade dem gå som overskydende arbejdskraft.

En anden ting, der er sørgeligt i dette, er den fantasiløshed, som de fleste kommuner udviser, når de skal ansætte de unge. De kan blive ansat i socialforvaltningen som overskydende arbejdskraft på plejehjem og i daginstitutioner. De kan få lov til at gå og luge på kirkegårdene, de kan få lov til at klippe hæk for de gamle – det sidste synes jeg måske er noget af det mere positive. Der er rundt omkring i nogle kommuner gjort forsøg på at gøre tingene bedre. Kommunernes

Landsforenings blad har bragt nogle eksempler, men jeg vil gerne spørge, om man ikke kunne tænke sig at opfordre statens informationskontor til at udsende en pjeces til kommunerne, hvori de gør opmærksom på, at der er muligheder ved bl. a. at samarbejde med ungdomsskolen og med de unge selv for at finde nogle arbejdsområder, der er lidt mere spændende, lidt mere inspirerende og lidt mere lærerige end de arbejdsområder, man hidtil i det store hele har anvist de unge mennesker.

Fru Birthe Nielsen var inde på et tredje, meget stort problem, nemlig at der er flest unge kvinder, der er arbejdsløse, og vi vil gerne under udvalgsbehandlingen af dette forslag have taget spørgsmålet op om muligheden for en kønskvotering i disse beskæftigelsesarbejder, i hvert fald de beskæftigelsesarbejder, som udføres i offentlig regie. Det vil sige, at vi vil foreslå, at man fordeler de beskæftigelsespenge, som kommunerne og staten stiller til rådighed, i forhold til antallet af arbejdsløse unge mænd og unge kvinder.

Jeg vil godt lige sige til sidst vedrørende spørgsmålet om de private og deres vilje til at ansætte ungdomsarbejdsledelseskonti og langtidsledede, at i modsætning til fru Ninna Pedersen kan jeg berette, at da loven om de langtidsledede i sin tid kom og garanterede private arbejdsgivere støtte til at ansætte langtidsledede, var det ikke ualmindeligt, at de private arbejdsgivere sagde: tak, vi vil hellere betale 20 kr. i timen for at være fri, end vi vil have 20 kr. i timen for at ansætte langtidsledede.

(Kort bemærkning).

Erenbjerg (S):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Ninna Pedersen, at der fra kommunernes side er ydet en enormt stor indsats for at informere erhvervslivet om de støttemuligheder, der findes, når man vil ansætte unge arbejdsløse.

De unge, der bliver ansat i kommuner og amter, er den gruppe, der er tilbage, som man ikke har kunnet få placeret i det private erhvervsliv. Men det, der er mest bekymrende, når man hører både fru Ninna Pedersen og hr. Lawaetz, er i og for sig den, må jeg have lov til at sige ungdomsfjendtlige indstilling, der ligger i hele deres stillingtagen til problematikken omkring ungdomsarbejdsledelsen. Det er, som om man ikke vil erkende,